

שבת דף ע"א ע"א

א. מה דינו כשעשה בשגגת שבת וחזר ועשה בזדון מלאכה -

מקרה א' שגגת שבת זדון מלאכה - קצר וטחן - חטאת אחת (1)

מקרה ב' שגגת מלאכות זדון שבת - קצר וטחן - שתי חטאות (2)

נודע לו על מקרה א' והפריש חטאת. ואח"כ נודע לו מקרה ב' - חייב אחד ונגרר השני עמו.

נודע לו על מקרה ב' במלאכת הקצירה - והפריש חטאת -

אמר רבא - מתכפר לו מקרה ב' - קצירה ונגרר עמו מקרה א' קצירה - וטחינה נגרר עמו.

ונותר לו חיוב חטאת על טחינה שבמקרה ב' שאין לו להיכן להיגרר.

(וגם רבא מודה למושג גרירה אבל רק אם יש על מה להיגרר ולכך טחינה ב' אינה נגררת)

אמר אביי - מתכפר לו על הכל וטחינה גוררת טחינה ששם טחינה אחת היא.

ב. ברייתא באכיל זיתי חלב וגרירת קרבן

אכל שני שתי זיתי חלב בהעלם אחד - נודע לו על אחת

ואכל עוד זית שלישי (וכעת עדיין לא נודע השני) - ונודע לו על השלישי.

אמר רבא -

נודע לו הראשון - והביא קרבן על הראשון - ראשון ושני מתכפרין. (שרק הם בהעלם אחד)

נודע על שלישי - הביא על שלישי - שלישי ושני מתכפרין. (שרק הם בהעלם אחד)

הביא על אמצעי - (ונודע לו ראשון ושלישי) - נתכפרו כולן. (שנגררו אחר אמצעי)

אמר אביי -

הביא על אחד מהם נתכפרו כולם. (שהשני גורר בהעלמתו את כולם)

ג. ספקו של רבי זירא-

שגגת שבת וזדון מלאכות - קצר וטחן חצי גרוגרת
שגגת מלאכות וזדון שבת - קצר וטחן חצי גרוגרת

בהעלם אחד

האם מצטרפים כהעלם אחד לשיעור שלם או שנאמר שכל אחד מחמת שגגה אחרת ולא מצטרפים.

אמר רב אסי - חלוקים במלאכה (טחינה קצירה) לחטאות - ולא מצטרפים.

ד. משנה כריתות (יא:)-

א. זה חומר במינים הרבה - ממין אחד

(מין אחד) אכל כזית חלב ועוד כזית חלב - בהעלם אחד - חייב חטאת אחת (העלם אחד)

(שני מינים) אכל חלב ודם ונותר - חייב על כל אחד ואחד.

ב. חומר במין אחד - ממינים הרבה

אכל חצי זית וחזר ואכל חצי זית - (רישא) ממין אחד - חייב.

(סיפא) משני מינים - פטור.

שני ביאורים במשנה -

1. למאן דמתני ארישא - בשני תמחויין - חצי זית מבושל וחצי זית צלי - מצטרף לחיוב חטאת.

2. למאן דמתני אסיפא- במין אחד - בשני תמחויין - (מבושל וצלי) ואינו מצטרף לחיוב חטאת .